

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Popa Marin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

FISTICAN Lilian XXXXX, născut la
XXXXX, originar din r-nul XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2021 – 16.09.2021;

Instanța de apel: 05.10.2021 – 15.12.2021;

Instanța de recurs: 08.04.2022- 18.05.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 16 septembrie 2021, Fistican Lilian a fost recunoscut vinovat și condamnat prin aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod Penal pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal – la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal – la 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 (șase sute patruzeci) lei ca plată pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. 202002D1163 din 16 iulie 2020 și nr. 202002D1812 din 12 octombrie 2020.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Pantelev Vladimir cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune suma de 5000 (cinci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Fistican Lilian la data de 24 mai 2020, în jurul orelor 19:00, aflându-se împreună cu o persoană în privința căruia urmărirea penală a fost disjunsă într-o cauză separată, în curtea blocului

de locuit XXXXX, pe fundalul unui conflict neînsemnat iscat spontan între ei și Pantelev Vladimir, conștientizând că se află într-un loc public, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o deosebită obraznicie, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1812 din 12 octombrie 2020 fractură închisă spiralată a ambelor oase ale gambei drepte cu deplasarea fragmentelor: tibia în treimea medie distală și fibula în treimea medie proximală; fractura cominutivă a oaselor nazale; fractura peretelui medial a orbitei stângi în celulele etmoidale și sinusurile maxilare stânga; excoriații pe față, periorbital bilateral și gamba dreaptă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu se calificau ca vătămare corporală medie.

Astfel, acțiunile lui Fistican Lilian au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (2), lit. b), 152 alin. (2), lit. e) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Marin Popa în interesele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Fistican Lilian, încadrate în baza art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal să fie recalificate în baza art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procesului penal în baza art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, pe motiv că, fapta comisă constituia contravenție. Inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

În motivarea cerințelor s-a invocat:

- organul de urmărire penală a dat apreciere greșită circumstanțelor de fapt care au avut loc, iar în cadrul cercetării judecătorești toate probele cercetate au demonstrat nevinovăția inculpatului în cele ce i-a fost incriminate de organul de urmărire penală, ulterior susținute de către acuzatorul de stat;

- nu au fost administrate probe suficiente în a demonstra că fractura piciorului pe care a primit-o partea vătămată ar fi fost cauzată drept rezultat al acțiunilor lui Fistican Lilian, or, potrivit declarațiilor martorului Grosu Viorica cât și a declarațiilor inculpatului rezulta că, partea vătămată în timpul alergării, fiind în stare de ebrietate a căzut jos împiedicându-se și de la cădere și-a fracturat piciorul, astfel lui Fistican Lilian nu-i putea fi imputat nici comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod Penal, deoarece potrivit art. (1) alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea societății de fapte ilegale, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă ia răspundere penală și condamnată;

- instanța de fond neîntemeiat a admis acțiunea civilă, or, partea vătămată nici la urmărirea penală, nici în cadrul cercetării judecătorești nu a înaintat acțiune civilă așa cum prevede art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021,

apelul avocatul Marin Popa în interesele inculpatului a fost admis, cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Fistican Lilian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa prin aplicarea art. 79 Cod penal cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni. În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa aplicată s-a suspendat condiționat pe termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Procesul penal pornit în privința lui Fistican Lilian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal s-a încetat pe motivul că fapta acestuia constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Fistican Lilian din motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 640 (șase sute patruzeci) lei ca plată pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. 202002D1163 din 16 iulie 2020 și nr. 202002D1812 din 12 octombrie 2020.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță, reținând fapta doar pe un capăt de învinuire, l-a condamnat pe inculpat pe două capete de învinuire, nu a respectat prevederile art. 394 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală.

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 25 din 12.08.2021 (în vigoare 12.08.2021) privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 287 alin. (1) Cod penal (neclaritatea normelor care incriminează infracțiunea de huliganism) (sesizările nr.208g/2020, nr.44g/2021,nr.49g/2021 și nr.76g/2021) *s-a declarat neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din articolul 287 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr.985 din 18 aprilie 2002.*

În contextul dispozițiilor Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 12.08.2021, din învinuirea înaintată inculpatului urma a fi exclusă și calificativul de „grosolan”, reținând totodată că, fapta nu a fost dezincriminată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală persoanele care au săvârșit faptele prejudiciabile de huliganism.

Revenind la învinuirea imputată inculpatului prin rechizitoriu, instanța de apel a atestat că prin sentință, instanța de fond l-a recunoscut vinovat pe Fistican Lilian de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod Penal.

Cu referire la calificarea acțiunilor infracționale ale inculpatului, în situația unui concurs de infracțiuni – art. 151 și 287 Cod penal, instanța de apel a reținut că în jurisprudență s-a statuat că „în cazul când omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, calificarea trebuie făcută, în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 „Huligansimul nu prea grav” din Codul contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 145, 151 sau 152 și 287 Cod Penal. Or,

principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, care este desemnată prin sintagma „aceiași faptă”.

Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de omor intenționat ori de vătămarea intenționată gravă sau medie a integrității corporale sau a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face conform art. 287 și art. 145, 151 sau 152 Cod Penal”.

În speța deferită judecății, instanța de apel a atestat din cuprinsul actului de învinuire că inculpatului i s-a imputat faptul că „*inculpatul a săvârșit huliganismul și vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, infracțiuni prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) și 152 alin. (2), lit. e) Cod penal*”.

Instanța de apel a menționat că faptele prejudiciabile comise de inculpat nu pot forma un concurs real de infracțiuni, astfel după cum a constatat prima instanță, or, din probele administrate la dosar rezultă că „violența” aplicată de inculpat față de partea vătămată a fost săvârșită tocmai în legătură cu încălcarea ordinii publice. Astfel, inculpatul a aplicat violența fizică față de partea vătămată Pantelev Vladimir, cu încălcarea ordinii publice, manifestată prin aplicarea față de partea vătămată a loviturilor, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1812 din 12 octombrie 2020 constituie vătămare corporală medie.

Cu referire la componența infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, s-a notat că latura obiectivă a acestei infracțiuni presupune două acțiuni: acțiunea principală – acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică și acțiunea adiacentă – aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

În speță, instanța de apel a reținut că pentru acțiunea de „violență” inculpatul nu poate fi recunoscut vinovat atât în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, cât și în baza art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, deoarece aceasta ar duce la încălcarea principiului „non bis in idem”, inculpatul fiind condamnat de două ori pentru acțiunea de „violență”.

Astfel, în baza raționamentelor expuse supra, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal și în baza art. 354 Cod contravențional.

Instanța de apel a respins ca nefondată solicitarea părții apărării de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, or, din materialele cauzei penale, rezultă că, intențiile inculpatului au fost îndreptate spre a săvârși infracțiunea de huliganism, de a cauza vătămare corporală intenționată medie, deoarece anume inițiatori al acțiunilor intenționate a acestuia, a fost însăși el, reieșind din declarațiile părții vătămate Pantelev Vladimir, aplicându-le lovituri în diferite părți ale corpului precum și reieșind din declarațiile martorilor.

La fel, s-au apreciat critic declarațiile inculpatului precum că el nu este vinovat și partea vătămată a inițiat conflictul, deoarece acestea sunt făcute în vederea evitării de a fi atras la răspundere penală, la fel urmează a fi reținut că fapta prejudiciabilă

săvârșită de inculpat a fost comisă cu aplicarea violenței, fapt care reiese și din declarațiile părții vătămate, concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1812 din 12 octombrie 2020 și declarațiile martorului date în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult, instanța de apel nu a depistat careva divergențe esențiale între declarațiile părții vătămate și ale martorului, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Instanța de apel, cercetând și apreciind probele administrate la materialele cauzei penale, a constatat că, fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal, motiv pentru care, acțiunile inculpatului au fost reîncadrate în baza art. 354 Cod contravențional, individualizată prin huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Raportând normele legale indicate la circumstanțele acuzațiilor care s-au adus inculpatului, instanța de apel a constatat că fapta contravențională prevăzută de art. 354 Cod contravențional a fost comisă de contravenient la data de 24.05.2020, însă având în vedere că la data judecării apelului – 15.12.2021, termenul prescripției tragerii la răspundere contravențională a expirat (1 an), s-a dispus încetarea procesului contravențional, pe motivul prescripției răspunderii contravenționale.

La individualizarea pedepsei instanța de apel a reținut că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea reglementată la art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal se califică ca infracțiune „gravă”, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul avea vârsta de 17 ani, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, nu are antecedente penale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se afla.

Astfel, ținând cont de faptul că infracțiunea face parte din categoria infracțiunilor „grave”, că nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante și ținând cont de circumstanța excepțională - minoratul persoanei care a comis infracțiunea, s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni. În conformitate cu art. 90 Cod penal, instanța de apel, ținând cont de faptul că, inculpatul anterior nu a fost judecat și nu prezintă pericol pentru societate a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 an, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Cu referire la chestiunea privind cheltuielile de judecată, instanța de apel a constatat că, solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 640 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare nr. 202002D1163 din 16 iulie 2020 și nr. 202002D1812 din 12 octombrie 2020 să fie încasate de la inculpat în beneficiul statului.

În ceea ce privește soluția instanței de fond privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Pantelev Vladimir, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune suma de 5000 lei, instanța de apel a atestat că, instanța de fond eronat a dispus admiterea acestor pretenții, deoarece la soluționarea acestei chestiunii, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, acțiunea civilă nu a fost înaintată în conformitate cu prevederile art. 219- 220 Cod de procedură penală, considerente din care, instanța de apel nu se va expune pe marginea acestei chestiuni.

La caz, partea vătămată Pantelev Vladimir nu a depus nici o cerere scrisă în partea încasării prejudiciului material, careva probe pertinente și concludente care să certifice cuantumul prejudiciului material la dosarul penal nu sunt anexate, din care considerente, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a admite careva pretenții de ordin material sau moral.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Popa Marin în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să fie achitat pe art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv ca fapta nu a fost săvârșită de el, în rest decizia să fie menținută fără modificări

În motivare recurentul a indicat că,

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, or nici în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță cât și în instanța de apel nu au fost administrate probe veridice și concludente ce ar demonstra faptul că această infracțiune a fost comisă de Fistican Lilian;

- instanța de apel s-a limitat la declarațiile unui martor Grosu Viorica, care în principiu nu a arătat în nici un fel că vătămarile corporale suportate de partea vătămată Pantelev Vladimir au survenit în urma acțiunilor lui Fistican Lilian;

- organul de urmărire penală a exercitat urmărirea penală absolut neeficient, neîntreprinzând nici o măsură în delimitarea acțiunilor fiecărui participant la conflict;

- vinovăția inculpatului nu a fost probată prin probe pertinente și concludente, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri așa cum a o cere acuzatorul de stat;

- a avut loc o încălcare gravă a drepturilor și intereselor inculpatului garantate de art. 6, 13 CEDO.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Din textul recursului declarat de avocatul Popa Marin, se constată că acesta a invocat temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 9) Cod de procedură penală și critică soluția în partea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat i-a respins apelul și a menținut condamnarea.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii, or, de către instanțele de fond cert a fost stabilit că inculpatul intenționat a cauzat vătămare corporală medie părții vătămate.

Prin urmare, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Fistican Lilian, după cum rezultă din hotărârile instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul pentru recurs specificat la pct. 9) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect. Astfel, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

Referitor la criticele expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel.

Prin urmare, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpat. La caz, reaprecierea probelor nu se conține în

temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, deoarece instanța de apel just a casat sentința și a corectat eroarea, stabilind o pedeapsă proporțională față de acțiunile comise de inculpat și circumstanțele cauzei, motivându-și corespunzător argumentele de casare și condamnare pe art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal.

Pedeapsa stabilită inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului de către instanța de apel în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Prin urmare, criticile recurentului nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina lui, iar cele invocate de recurent prin prisma criticii materialelor cauzei sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova).

De asemenea, instanța de apel analizând materialele cauzei la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal (inculpatul fiind minor la data comiterii infracțiunii) și a stabilit prezența criteriilor ce permite aplicarea suspendării executării condiționate a pedepsei conform art. 90 Cod penal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu cele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar

criticele din cererea de recurs înaintat de avocatul Popa Marin nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popa Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe FISTICAN Lilian XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iulie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN